

NEOPAKOVATELNÝ ADVENT

Vzpomínáte si? Advent byl vždy časem těšení. Vycházelo to z pocitu, že je na cestě něco velikého a krásného, samotný vrchol celého roku. V tom měsíci před Vánocemi se čas táhl pomaleji než jindy. Jak pomalu, to bylo možné přímo sledovat podle svíček na adventním věnci. Čerstvé svíčky měly pořád ještě bílé nedotčené knoty a ty, které už hořely, se nechtěly vůbec zkracovat. Čtyři týdny mohou být nekonečně dlouhé. Konec těšení byl v nedohlednu, alespoň jak se mi zdálo, a proto byla ta radost naprosto čistá a neztenčená.

Co jsme dělali ty čtyři týdny předtím? Doprovázeli jsme těhotnou Marii posledním měsícem jejího očekávání. Všichni společně, všichni křesťané. Spolu s ní jsme vyhlíželi narození jejího prvorozeného. Stejně jako Maria věděla, že nosí pod srdcem naprosto výjimečné dítě, věděli jsme i my, že advent nelze srovnávat se žádnou jinou dobou během roku.

Je pro vás těžké uvěřit? Škoda. Zřejmě tak nezažijete nic z toho těšení, které se člověka může zmocnit v adventu.

*Podle knihy: Notker Wolf, Andělé v kurzu,
Karmelitánské nakladatelství www.kna.cz.
Redakčně upraveno.*

KDYŽ TI PŘIPADÁ, ŽE JSI NA VŠE SÁM...

Když si připadáš přehlížená a nemilovaná,
když máš pocit, že jsi na všechno sama,
hle, On přichází.

Když tě trápí výčitky,
když ti dochází, co všechno jsi pokazil
a na co nestačíš,
když tě deptá tvoje nedokonalost,
hle, On přichází.

Když tě druzí nedoceňují,
když přehlížejí tvoje schopnosti a obdarování,
když se ti nedostává uznání,
hle, On přichází.

Přichází k tobě Ten, kdo tě miluje bez výhrad
až do krajnosti, kdo tě zbavuje tvých hříchů
a vrací ti důstojnost královského syna,
královské dcery.

Je ti blízko v každé situaci.

Přichází i právě teď.

Pavel Semela
Převzato z www.vira.cz